

gajivo miško, lovil vrabce in podil piščeta na dvorišču. Zato so prosili mater, naj odpusti znancu in ga reši trpljenja.

Soseda stopi z nogo na zmet, ki je tiščala obe čeljusti, skopec se razklene in obe pregrešni tački sta zopet prosti. Toda, joj! Hoditi ne more. Desno nogo mu je past hudo strla. Muc je legel na tla in jo lizal. Otroci so menili, da bi bilo dobro rano obvezati, ustaviti kri in bežati k mami. A grešnik muc!

Mati ga pobere in molče odnese na zapeček. Otroci so spremljali z žlicami v rokah žalostni sprevod. Pozneje so ponujali ranjencu boljših prigrizkov in založajev, da bi skoraj okreval. Menili so, da ne bo poslej več lizal smetane in jedel klobas. Kaj še! Kakor prej mu je dišalo, samo pred mlečnico se je vselej ustavil, obliznil desno — že zdravo nogo, krepko kihnil in se vrnil na zapeček buditi spomine o prežitih bolečinah.

Dedek.

Pomlad zopet v vas prihaja..	Dedek, dedek, pojte z nami:
Že vijolice duhtijo,	Ringa, raja, ringa, raja...
v logu pesmice donijo...	V srcu mu mladost zaraja,
Pleše deca ringa-raja...	se iz spanja duša vzdrami.

Dedek v krogu zavrti se...

Leta mlada se vzbudijo.

mu spomine oživijo...

Z deco pleše, pomladi se...

Vinko Klanšek

